

Redactor: Dan Pleșa
Dtp: Corina Mîță
Corectură: Livia Ștefan
Coperta: Mihai Zgondoiu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Popescu, Bogdan O.

La revedere, prințesă / Bogdan O. Popescu. - Ed. a 2-a. - București :
Editura Vellant, 2025

ISBN: 978-606-980-272-4

821.135.1

© 2025 Editura Vellant
Str. Tudor Arghezi, Poet nr. 16,
Sector 2, București
www.vellant.ro

Prezenta ediție reproduce volumul de debut „La revedere, prințesă”, apărut în 1995 la Editura Vinea. Câteva dintre poezii au fost ușor revizuite și, ca într-o șaradă, au fost adăugate câteva poezii scrise la mai mulți ani după.

Toate drepturile asupra versiunii în limba română
aparțin Editurii Vellant.

ISBN: 978-606-980-272-4

Bogdan O. Popescu
La revedere, prințesă

Ediția a II-a, revizuită

București 2025

CUPRINS

Ironic, boem, lipsit de complexe	7
dialog de toamnă târzie	9
iertare (iubito)	11
respirație de toamnă	12
* (copilărie scrijelită pe ziduri)	13
* (îți tai părul cu dinții)	14
despărțire	15
însingurare	16
vignette (cele dintâi cuvinte)	17
cotidian	19
iertare (ascultă marea...)	20
primăvară	21
cuvântul	22
autodistrugere	23
ne-nstrăinăm	24
vignette (domnul profesor chelu)	26
comunitatea europeană a trecut peste noi	27
sărutul tău	28
adio peste alte adio și totuși	30
în așteptarea fetei cu chibrituri	32
iertare (testamentul copacului)	34
dulce epopee	35
acesta este locul	36
* (să levitezi în scoici)	37
dragoste la prima vedere	38
vignette (acel puști)	39
vignette (plopul curg)	40
vignette (noapte cu faruri).....	41
vignette (pe faleză)	42
iertare (încă din timp)	43
primul pas în zăpadă	44

dor.....	45
corida cu frumusețea ta	46
cu sânul bătuit de fluturi	47
eu te iubesc cu fiecare os.....	48
glosă.....	49
literele adolescenței	51
vignette (în palma ta)	53
căutare	54
vignette (gardurile orașului)	55
moarte fugară.....	56
vignette (mai sosește...)	57
* (urmele transportorului)	58
* (numismatica tăcerii)	59
infinitudini pour toujours	60
pisicile	61
jazz	63
asimptotă	64
ceea ce nu există	65
vino	66
umbra soarelui pe pământ.....	67
verbe și tu – criză a nereprezentării	68
vignette (fiara)	69
transform cu privirea (calamity prophet)	70
părțile	72
vignette (moartea a trântit ușa)	73
vignette (un bilet, cu ceva drăguț, oricât de mic și neadevărat ar fi)	74
vignette (o lume de șuruburi)	75
pe jumătate după-amiază	76
poem pentru wanda	78
poemul de fiecare zi	81
orice zi începută	82
în sfintele zile	83
vignette (o cuantificare a morții)	84
vignette (aș putea să-mi presez moartea între filele unei cărți).....	85
șandramale, iubito	86
viața ca urmărire	87
fata cu mâini portocalii	88
vignette (roșu e ultima...)	89

dialog de toamnă târzie

la revedere, prințesă
în viață totul este o întâlnire
pe care ori o ratezi ori o regreți ori o așezi
 grijuliu în insectarul nostalgiei
(cu geamul mereu aburit).

ești toată un balet (os cu os)
care plutește nevăzut dar infam
în muzica pe care atât de diferit
 cu toții ne-am imaginat-o.

copacii desculți, pe vârfuri, au plecat
 în urmărirea ta
prin tunelul îngust al acestor dimensiuni
în care ne descompunem, cu tragedie
 împreună.

poate că te voi redescoperi într-o zi
cu aerul unui detectiv ce își netezește pardesiul
 (crezând că e filmat)
ori poate te vei dilua anonim în nesimțirea
 anodinului

pe lângă veșnicii castani
de pe strada bunicii.

poți să exiști lângă mine sau poți
să nu exiști lângă mine

și asta la un metru, la un milimetru
la un bor de pălărie de atom.

da, prințesă, pentru că în viață totul
e o regăsire
de care fie îți dai seama prea târziu
fie că ți-o închipui prea devreme
fie că o așezi în insectarul morții
cu geamul de gheață, prin care niciodată
nu se mai vede
nimic.

iertare (iubito)

iubito, abstracțiune a mea
cuvânt îmbrăcat în rochița rândunicii
copacii de cristal dimprejur te adorn
tu, cea din carne și oase, aparții
altui înțeles, altei senzații.

fulgiieste luna și orașul tace
eu te visez îmbrăcată în alb și cu mâinile trandafirii
dar câinele latră, autobuzul trece
dimineața de iarnă te cuprinde

iubito, abstracțiune a mea

respirație de toamnă

păsările plutesc în sternul cerului
soarele pulsează ca o inimă transparentă
coastele curcubeului se prăbușesc până
în trupul copacilor
mineralizate, diafan de subțiri

e toamnă, pe bancă orbul își sărută
emoționat iubita.

*

copilărie scrijelită pe ziduri
trăită cu trupuri de piatră, de puf
mâncând zmeură, arcuind alunii
copilărie ascunsă în cutiile negre
ale marelui avion
ce zboară spre atom
recitată sub clar de lună
adesea, când vântul serii bate
până acolo
unde viața nu mai poate ajunge
repetând cuvinte până se sparg
ca dinții de lapte

copilărie cu văile plângerii
cu-ntr-un an cât în șapte
și castanii toamna, aplecându-și
povara
cum se lasă seara
în pântecul vieții

povestea bunicii, curtea mică, înțepată
de trandafiri
și moartea, învelită și ea în tine
copilărie scrijelită pe ziduri
desenată cu cretă
tatuată pe piept
cu văile tale cu frunze de brustur
în care-mi văd leșul